USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě jednal dne 5. 11. 2025 o návrhu státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Ostravě na vydání rozhodnutí o přípustnosti vydání vyžádaného O. M., narozeného xxx, státního příslušníka Ukrajiny, do cizího státu a ve veřejném zasedání rozhodl

takto:

Podle § 95 odstavec 1 zákona č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, s odkazem na Evropskou úmluvu o vydávání přijatou dne 13. 12. 1957 v Paříži, vyhlášenou pod číslem 549/1992 Sb., Dodatkový protokol k Evropské úmluvě o vydávání přijatý dne 15. 10. 1975 ve Štrasburku, vyhlášený pod číslem 29/1997 Sb. a Druhý dodatkový protokol k Evropské úmluvě o vydávání přijatý dne 17. 3. 1978 ve Štrasburku, vyhlášený pod číslem 30/1997 Sb., a Třetí dodatkový protokol k Evropské úmluvě o vydávání přijatý dne 10. 11. 2010 ve Štrasburku, vyhlášený pod číslem 34/2013 Sb.m.s.,

je přípustné vydání

vyžádaného jménem

O. M.,

narozeného xxx v xxx, státního příslušníka Ukrajina, v České republice bytem xxx, toho času v předběžné vazbě ve Vazební věznici Ostrava,

na základě žádosti o vydání Generální prokuratury Ukrajiny ze dne 2. 5. 2025, číslo: 19/1/2-23125-25, a usnesení o preventivním opatření ve formě vazby vydaného Ivano-Frankivským městským soudem dne 6. 11. 2023, č. 344/20830/23,

k trestnímu stíhání na Ukrajinu,

pro skutek právně kvalifikovaný jako trestný čin podle § 332 odstavec 3 trestního zákoníku Ukrajiny (organizování a umožnění nedovoleného překročení státní hranice Ukrajiny), kterého se měl dopustit tím, že:

v období od 1. 12. 2022 do 31. 1. 2023, kdy pobýval na území České republiky, v Zakarpatské oblasti společně s neidentifikovanými spolupachateli nacházejícími se na území Ukrajiny zorganizoval nelegální přepravu osob jménem T. D., T. M., T. M. a R. L. přes státní hranici

Shodu s prvopisem potvrzuje Patrik Frais

Ukrajiny. Dne 31. 1. 2023 měl vyžádaný společně s neidentifikovanými spolupachateli za částku 600 USD zajistit uvedeným osobám přepravu do města Chust v Zakarpatské oblasti za účelem jejich přepravy přes vesnici Vylok, kde se jedná o nekontrolovanou část hraničního přechodu mezi Ukrajinou a Maďarskem, a to výměnou za finanční odměnu 4 000 USD od každé osoby.

Vydání je přípustné za současného **přijetí ujištění** Generální prokuratury Ukrajiny, vyslovených v žádosti o vydání ze dne 2. 5. 2025 a v dodatkových informacích ze dne 6. 8. 2025, že:

- žádost o vydání nemá za cíl pronásledování O. M. z politických důvodů nebo v souvislosti s rasovou příslušností, náboženským vyznáním či národností,

- O. M. bude trestně stíhán pouze pro trestný čin, pro který bude vydán, a nebude vyslán nebo vydán do třetího státu, v současné době na území Ukrajiny není vůči němu zahájeno žádné trestní řízení za vyhýbání se povolání k vojenské službě v průběhu mobilizace,

- O. M. bude zajištěno právo na spravedlivé soudní projednání v trestním řízení v průběhu rozumné doby nezávislým a nestranným soudem, právo na právní obhajobu a pomoc advokáta,

- v případě uložení trestu spojeného s odnětím svobody budou dodržovány požadavky Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod z roku 1950, zejména, že O. M. nebude vystaven zacházení, které by mohlo znamenat ohrožení jeho fyzické a psychické nedotknutelnosti, a podmínky věznění nebudou nelidské nebo ponižující, jakož i požadavky uvedené v Mezinárodním paktu o občanských a politických právech z roku 1973 (zejména v článku 14),

- O. M. budou poskytnuty příslušné prostředky a zajištěn svobodný přístup ke zdravotní péči, a to jak v zařízení pro výkon vazby či trestu, tak v případě potřeby i mimo ně,

- diplomatické zastoupení České republiky bude informováno, kde se bude O. M. nacházet po převozu na Ukrajinu v případě uplatnění preventivního opatření ve formě vazby, a následně i v případě převozu do jiné instituce, přičemž úřední osoby diplomatického zastoupení nebo konzulárního úřadu České republiky na Ukrajině budou mít možnost navštěvovat O. M. v podmínkách věznice a tyto návštěvy nebudou předmětem kontroly,

- O. M. se může kdykoli obrátit na zástupce diplomatického zastoupení nebo konzulárních úřadů České republiky na Ukrajině a tito budou mít možnost obdržet od státních úřadů Ukrajiny informace o stavu trestního řízení a budou se moci účastnit soudního jednání; česká strana bude na základě své žádosti informována o konečném rozhodnutí vydaném v trestní věci O. M.,

- v případě vydání O. M. na Ukrajinu a použití preventivního opatření v podobě vazby ze strany vyšetřujícího soudce bude umístěn do státního zařízení „Ivano-Frankivské zařízení výkonu trestů (č. 12)“, která se nachází v západní části Ukrajiny ve městě Ivano-Frankivsk a je vybaveno ochranným krytem na ochranu před odstřelováním,

- v případě vydání O. M. na Ukrajinu a jeho následného odsouzení k trestu odnětí svobody bude odeslán do jednoho z nápravných zařízení, která jsou uvedena v seznamu schváleném Ministerstvem spravedlnosti Ukrajiny, a sice do státního zařízení „Drohobyčská nápravná věznice (č. 40)“ státního zařízení „Kolomyjská věznice (č. 41), nebo státního zařízení „Bilocerkivská nápravná věznice (č. 35)“, která se nacházejí ve značné vzdálenosti od zóny vedení vojenských operací a jsou vybaveny protileteckým krytem či ochrannými stavbami,

- v případě vydání O. M. na Ukrajinu bude soudní řízení vedeno Ivano-Frankivským městským soudem a bude zajištěna bezprostřední účast vyžádaného na soudních jednáních, kam bude eskortován,

- v případě vydání O. M. na Ukrajinu v průběhu předsoudního vyšetřování, soudního projednávání a odbývání trestu dle rozsudku soudu tento nepodléhá povolání k vojenské službě po mobilizaci, nástup na vojenskou službu je možný pouze z iniciativy vyžádaného.

Odůvodnění:

1. Státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Ostravě podala dne 4. 9. 2025 u Krajského soudu v Ostravě návrh na vydání rozhodnutí o přípustnosti vydání vyžádaného O. M. k trestnímu stíhání na Ukrajinu z důvodů v návrhu podrobněji popsaných (č. l. 181 an.).
2. Soud o podaném návrhu nařídil veřejné zasedání, v jehož průběhu vyslechl vyžádaného, provedl k důkazu ve spise obsažené listinné materiály, vyžádal si od správního orgánu informace k řízení o žádosti vyžádaného o udělení mezinárodní ochrany a takto zjistil následující skutečnosti.
3. Vyžádaný byl zadržen policejním orgánem dne 19. 4. 2025 v 17:15 hodin (protokol č. l. 5), následně byl usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. 4. 2025, č. j. 3 Nt 131/2025-43 podle § 94 odstavec 1 zákona č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních (dále jen „ZMJS“) vzat do předběžné vazby, ve které se dosud nachází. Stížnost vyžádaného proti rozhodnutí o vzetí do předběžné vazby byla zamítnuta usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 14. 5. 2025, č. j. 2 To 44/2025-56. Žádost vyžádaného o propuštění z předběžné vazby na svobodu byla zamítnuta usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 7. 7. 2025, č. j. 3 Nt 131/2025-163.
4. Ze žádosti Generální prokuratury Ukrajiny ze dne 2. 5. 2025, sp. zn. 19/1/2-23125-25 (č. l. 78 an.) a usnesení o preventivním opatření ve formě vazby vydaného Ivano-Frankivským městským soudem ze dne 6. 11. 2023, č. 344/20830/23 (č. l. 110 an., č. l. 115 an.) bylo zjištěno, že je požadováno o vydání O. M. k trestnímu stíhání na Ukrajinu pro skutek podrobněji popsaný ve výroku tohoto usnesení, právně kvalifikovaný jako trestný čin podle

§ 322 odstavec 3 trestního zákoníku Ukrajiny (nelegální přeprava osoby přes státní hranici Ukrajiny). Usnesením Ivano-Frankivského městského soudu bylo rozhodnuto o uložení preventivního opatření ve formě vazby s tím, že nejpozději do 48 hodin od dodání zadrženého příslušným orgánům musí být předveden před vyšetřujícího soudce za účelem projednání uloženého preventivního opatření, případně jeho nahrazení jiným opatřením.

5. K žádosti o vydání bylo ukrajinským justičním orgánem dále přiloženo oznámení o podezření Vyšetřovacího úřadu Hlavního úřadu Národní policie v Ivano-Frankivské oblasti ze dne 27. 10. 2023 (č. l. 120 an., č. l. 126 an.), příkaz ze dne 2. 11. 2023 o zařazení podezřelého na seznam hledaných osob (č. l. 131 an., č. l. 134 an.), výňatky z trestního zákoníku Ukrajiny (č. l. 137 an., č. l. 139 an., č. l. 141, č. l. 142), informace o běhu promlčecích lhůt (č. l. 143, č. l. 144), potvrzení o údajích nasvědčujících tomu, že se vyžádaný dopustil trestného činu (č. l. 145 an., č. l. 147 an.) a informace k osobě vyžádaného (č. l. 102 an.). Ukrajinským justičním orgánem byly dále poskytnuty dodatkové informace, zejména co do místa konání soudního řízení, zařízení, do něhož by byl vyžádaný umístěn pro výkon vazby, případně trestu odnětí svobody, a to především s ohledem na bezpečnostní situaci na Ukrajině a dále k možnostem odvedení vyžádaného k plnění vojenské služby, poskytnutí informací k ukrajinské právní úpravě branné povinnosti a následkům nenastoupení výkonu vojenské služby (č. l. 191 an., č. l. 230 an.). Ministerstvem spravedlnosti České republiky byly dále doloženy informace o plnění závazků Ukrajiny vyplývajících z mezinárodních dohod a rozhodovací činnosti Evropského soudu pro lidská práva, pokud jde o opatření, která byla ukrajinskou vládou přijata k zajištění bezpečných podmínek pro odsouzené osoby a osoby vzaté do vazby v době válečného stavu, jakož i vyjádření Velvyslanectví České republiky v Kyjevě o možnosti monitoringu diplomatických záruk, sdělení Ministerstva spravedlnosti Ukrajiny, Odboru pro výkon trestních sankcí ze dne 31. 8. 2023 a dopis Ministerstva spravedlnosti Ukrajiny z 10. 11. 2023, monitoring k aktuální bezpečností situace v jednotlivých částech Ukrajiny vypracovaný Ministerstvem vnitra České republiky, Odborem azylové a migrační politiky (č. l. 249 an., č. l. 252, č. l. 253 an., č. l. 266 an.).

6. Vyžádaný od počátku řízení nesouhlasí se svým vydáním k trestnímu stíhání na území Ukrajiny, vyjádřil obavu z povolání do armády, ve válce nikdy nebyl, je pacifista. Do České republiky přicestoval v lednu 2022, je ženatý, manželka je stejně jako on státní příslušnice Ukrajiny, mají společné dítě narozené dne xxx. Na území České republiky má povolení k pobytu a vykonával zde práci. O trestním řízení vedeném na Ukrajině nevěděl. Již před válkou z pracovních důvodů vozil lidi, když válka začala, telefonicky ho oslovil kamarád, zda by mu nepomohl překročit hranici. Chtěl mu pomoci, našel kontakt na osobu Jurij, zprostředkoval domluvu mezi ním a kamarády, přičemž okolnosti tohoto zprostředkování podrobně popsal. Nic za to nedostal, peněžní prostředky za převod byly určeny výhradně pro Jurije. Kamarádi nemohli opustit Ukrajinu legálně, protože byla vyhlášena mobilizace. Věděli, že to není legální, ale bylo jim to jedno, byla válka a chtěli se dostat do bezpečí. Na území České republiky požádal o udělení mezinárodní ochrany, a to proto, že má zde manželku a dítě. Nechce, aby také jeli na Ukrajinu, chtějí zde zůstat, pracovat, bydlet.

7. Po provedení nezbytných důkazů ve veřejném zasedání soud nezjistil, že by nastal důvod pro zamítnutí návrhu podle § 95 odstavec 3 ZMJS, nebo že by vydání vyžádaného bylo nepřípustné z důvodů upravených v § 90, § 91 ZMJS. Soud při tomto závěru vyhodnotil důkazy jak po stránce skutkové, tak i z hlediska právního rámce stanovícího mantinely pro rozhodnutí o přípustnosti či nepřípustnosti vydání vyžádané osoby. Přihlédl k tomu, že podle článku 10 Ústavy České republiky vyhlášené mezinárodní smlouvy, k jejichž ratifikaci dal parlament souhlas a jimiž je Česká republika vázána, jsou součástí právního řádu, a stanoví-li mezinárodní smlouva něco jiného než zákon, použije se mezinárodní smlouva. Těmito smlouvami jsou Evropská úmluva o vydávání uzavřená 13. 2. 1957 v Paříži a publikovaná pod č. 549/1992 Sb., Dodatkový protokol k Evropské úmluvě o vydávání vyhlášený pod č. 29/1997 Sb. a druhý Dodatkový protokol k Evropské úmluvě o

vydávání vyhlášený pod č. 30/1997 Sb., Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod, Úmluva proti mučení a jinému krutému nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání, Mezinárodní pakt o občanských a politických právech. Současně projednávanou žádost soud posuzoval také podle § 5 ZMJS, jenž uvádí, že mezinárodní justiční spolupráci nelze cizozemskému orgánu poskytnout, pokud by to bylo v rozporu s ústavním pořádkem České republiky, nebo s takovou zásadou právního řádu České republiky, na které třeba bez výhrady trvat, a mezinárodní justiční spolupráce nemusí být poskytnuta, pokud by tím mohlo dojít k poškození jiného významného chráněného zájmu České republiky, vyjma postupu podle části páté.

8. Vzhledem k tomu, že z provedených důkazů nebyl prokázán jak některý z důvodů nepřípustnosti vydání upravený v § 90 odstavec 1, § 91 odstavec 1 ZMJS, tak ani podle příslušných ustanovení shora uvedených mezinárodních smluv, přičemž vydání není v rozporu ani se zásadou vyjádřenou v § 5 ZMJS, musel soud rozhodnout, že vydání je přípustné.

9. Ve vztahu k jednotlivým důvodům zakládajícím nepřípustnost vydání soud zjistil následující skutečnosti.

10. Generální prokuraturou Ukrajiny je požadováno vydání vyžádaného na Ukrajinu pro trestní stíhání, jež je popsáno v zatýkacím rozkaze Ivano-Frankivského městského soudu. Vyžádaný částečně zpochybňuje spáchání vytýkaného jednání, když popírá, že by napomáhal k nedovolenému překročení státní hranice Ukrajiny ve více případech, navíc za úplatu. K této námitce je možno uvést, že byly opatřeny ve smyslu § 92 odstavec 5 ZMJS informace, které potvrzují skutečnosti uvedené v žádosti. V potvrzení o důkazech z č. l. 147 totiž příslušný orgán Ukrajiny označil, které důkazy, včetně výpovědí svědků M. V. C., B. M. T., L. R. R., D. J. C., nasvědčují tomu, že se skutku dopustil právě vyžádaný, včetně toho, že takto měl jednat za úplatu.

11. Skutek, pro který se vydání žádá, by mohl být podle práva České republiky posouzen jako trestný čin organizování a umožnění nedovoleného překročení státní hranice podle § 340 odstavec 1, odstavec 2 písmeno c) trestního zákoníku, za který lze uložit trest odnětí svobody až na pět let, a proto jde podle § 90 odstavec 1 ZMJS o trestný činy podléhající vydání.

12. K námitce vyžádaného stran absence oboustranné trestnosti lze uvést následující.

13. Při posuzování otázky oboustranné trestnosti se zpravidla užívá metody tzv. analogické transpozice, kdy se na dožadující stát hledí jako na Českou republiku. V nyní řešeném případě by to znamenalo, že na nedovolené překročení státní hranice z Ukrajiny do Maďarské republiky by se nahlíželo, jako by se jednalo o nedovolené překročení státní hranice z České republiky do dalšího státu. V řešeném případě je však na místě tuto zásadu aplikovat odlišně, a to z níže rozvedených důvodů.

14. Podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ze dne 15. 3. 2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) a zákona č. 191/2016 Sb., o ochraně státních hranic České republiky a o změně souvisejících zákonů, je nutno v rámci schengenského prostoru rozlišit tzv. vnitřní a vnější hranice.

15. Ve věci, jež je předmětem vydávacího řízení, se měl vyžádaný podílet na nedovoleném překročení vnější hranice schengenského prostoru (z Ukrajiny do Maďarska), přičemž podmínky pro ochranu vnějších hranic jsou podstatně odlišné od podmínek stanovených pro ochranu vnitřních hranic. Osoby požívající právo na volný pohyb podle práva Unie mají právo vstupovat do schengenského prostoru přes vnější hranici na základě tzv. minimální kontroly totožnosti a státní příslušnosti, ostatním osobám je vstup podmíněn tzv. důkladnou kontrolou.

16. Aplikace analogické transpozice na řešený případ má proto svá specifika, protože Česká republika sousedí pouze se státy schengenského prostoru, a proto se fyzický přechod státní hranice z České

republiky týká pouze vnitřních hranic. Na území České republiky lze za vnější hranice de facto považovat jen prostor na mezinárodním letišti určený k překračování vnějších hranic.

17. Vyžádaným bylo namítnuto, že není dána podmínka oboustranné trestnosti již proto, že v České republice není možno trestně stíhat českého občana, který by pomohl jinému občanovi České republiky překročit státní hranice do sousedního státu.

18. Jak již bylo uvedeno výše, při posuzování podmínek oboustranné trestnosti je nutno přihlédnout k tomu, že skutek, pro který je vydání požadováno, měl být spáchán účastenstvím vyžádaného na překročení jiných osob přes vnější hranice schengenského prostoru mimo hraniční přechod a s úmyslem se vyhnou hraniční kontrole.

19. Trestný čin organizování a umožnění nedovoleného překročení státní hranice podle § 340 odstavec 1 trestního zákoníku spáchá ten, kdo pro jiného organizuje nedovolené překročení státní hranice nebo jinému umožní či mu pomáhá nedovoleně překročit státní hranici nebo jinému po nedovoleném překročení státní hranice umožní či mu pomáhá přepravit se přes území České republiky nebo takové přepravení organizuje. Kvalifikační znak podle odstavce 2 písmene c) je naplněn tím, že pachatel čin spáchá za úplatu.

20. Tato skutková podstata postihuje tzv. převaděčství. Pachatelem není ten, kdo sám nedovoleně překračuje státní hranici. Pachatelem je však ten, kdo organizuje, napomáhá nebo umožní jinému nedovolené překročení státní hranice.

21. Za nedovolené překročení hranice se pak považuje překročení státní hranice České republiky v rozporu s právními předpisy. Podle zákona o ochraně státních hranic České republiky se za nedovolené překročení hranice považuje překračování v případě vnější hranice na mezinárodním letišti, v případě vnitřní hranice v době dočasného znovuzavedení ochrany vnitřních hranic mimo hraniční přechod, jejich překročení na hraničním přechodu v jiné než stanovené provozní době a úmyslné vyhnutí se kontrole na hraničním přechodu.

22. Ze zákona o ochraně státních hranic České republiky lze dále dovodit, že za nedovolené překročení vnější hranice se v případě vstupu či vycestování z území České republiky považuje překročení vnější hranice mimo hraniční přechod, nebo úmyslné vyhýbání hraniční kontrole na hraničním přechodu (srov. přestupky fyzických osob podle § 17 odstavec 2 zákona). Nedovoleného překročení státní hranice se může dopustit i státní občan České republiky. Ten, kdo by se na tomto nedovoleném překročení účastnil jednáním popsaným v § 340 trestního zákoníku, by pak byl pachatelem trestného činu.

23. Vzhledem k tomu, že skutek měl obžalovaný spáchat organizováním nedovoleného přechodu (mimo hraniční přechod) státní hranice z Ukrajiny do Maďarské republiky jinými osobami za úplatu, má soud za to, že podmínka oboustranné trestnosti je v řešené věci naplněna.

24. Na okraj je možno poznamenat, že právní kvalifikaci podle práva České republiky není nutno uvést ve výroku rozhodnutí, neboť postačí, že je uvedena v odůvodnění rozhodnutí.

25. Vyžádaný není státním občanem České republiky, ale státním občanem Ukrajiny, důvod nepřípustnosti vydání podle § 91 odstavec 1 písmeno a) ZMJS není proto dán.

26. Podle § 91 odstavec 1 písmeno b) ZMJS je vydání osoby do cizího státu dále nepřípustné tehdy, pokud této osobě byla na území České republiky udělena mezinárodní ochrana.

27. Ze sdělení vyžádaného a Ministerstva vnitra České republiky, Odboru a azylové a migrační politiky ze dne 13. 10. 2025 (č. l. 331) vyplynulo, že vyžádanému na území České republiky xxx. Vyžádaný však namítl, že xxx.

28. Předně bylo zjištěno, že vyžádaný jakožto státní občan Ukrajiny (č. l. 109) požívá na území České republiky dočasné ochrany (sdělení č. l. 300) podle zákona 65/2022 Sb., o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaných invazí vojsk Ruské federace.

29. Tento zákon zapracovává příslušný předpis Evropské unie a v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaným invazí vojsk Ruské federace dne 24. 2. 2022 upravuje zejména podmínky udělování dočasné ochrany cizinců uvedených v § 3 v návaznosti na prováděcí rozhodnutí Rady (EU) 2022/382 ze dne 4. 3. 2022, kterým se stanoví, že nastal případ hromadného přílivu vysídlených osob z Ukrajiny ve smyslu článku 5 směrnice 2001/55/ES, a kterým se zavádí jejich dočasná ochrana, a v návaznosti na rozhodnutí Rady Evropské unie o prodloužení dočasné ochrany nebo o jejím novém zavedení podmínky jejího prodlužování nebo udělování [§ 1 odstavec 1 písmeno a)]. Podle § 2 se dočasnou ochranou rozumí oprávnění k pobytu na území České republiky podle zákona o dočasné ochraně cizinců za účelem poskytnutí dočasné ochrany na území České republiky v návaznosti na rozhodnutí Rady Evropské unie podle § 1 odstavec 1 písmeno a). Podle § 6 odstavec 5 podá-li cizinec, kterému je nebo byla udělena dočasná ochrana Českou republikou, nebo jde-li o cizince uvedeného v § 5 odstavec 1 písmeno c) nebo d), o státního příslušníka Ukrajiny, který je držitelem platného oprávnění k pobytu anebo o držitele víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území České republiky uděleného v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaným invazí vojsk Ruské federace, žádost o udělení mezinárodní ochrany nebo je-li v době podání žádosti o dočasnou ochranu vedeno řízení ve věci mezinárodní ochrany podle zákona o azylu, řízení ve věci mezinárodní ochrany se přerušuje po dobu zavedení dočasné ochrany; o tom se učiní záznam do spisu ve věci mezinárodní ochrany. Cizinec není v postavení žadatele o udělení mezinárodní ochrany, a to ani během soudního řízení.

30. Krajským soudem bylo u správního orgánu ověřeno, že xxx (sdělení Ministerstva vnitra České republiky, Odboru azylové a migrační politiky ze dne 13. 10. 2025, č. l. 331). Ze stanoviska správního orgánu bylo dále zjištěno, že tento orgán nepovažuje vyžádaného xxx, a to s poukazem na ust. § 6 odstavec 5 zákona č. 65/2002 Sb., neboť řízení o žádosti o udělení mezinárodní ochrany je podle citovaného ustanovení přerušeno v případě cizince, kterému je nebo byla udělena dočasná ochrana, xxx.

31. Správní orgán, příslušný k posouzení žádosti o udělení mezinárodní ochrany, tedy ze shora uvedeného důvodu nepovažuje vyžádaného xxx.

32. Bez ohledu na výše uvedené soud považuje za vhodné v obecné rovině dodat, že řízení o udělení (individuální) mezinárodní ochrany není překážkou pro vydání rozhodnutí soudu o přípustnosti vydání.

33. Vyžádaný v současné době požívá dočasnou ochranu, která však není jak podle ZMJS, tak ani podle zákona č. 65/2022 Sb. v účinném znění důvodem zakládajícím nepřípustnost vydání. Dočasná ochrana je totiž plošnou ochranou, vztahující se na kategorie osob vysídlených z Ukrajiny v důsledku vojenské invaze ruských ozbrojených sil [srov. bod (16) preambule, článek 2 prováděcího rozhodnutí Rady (EU) 2022/382 ze dne 4. 3.2022, kterým se stanoví, že nastal případ hromadného přílivu vysídlených osob z Ukrajiny ve smyslu článku 5 směrnice 2001/55/ES, a kterým se zavádí jejich dočasná ochrana]. Jako taková není mezinárodní (individuální) ochranou ve smyslu zákona o azylu, na kterou odkazuje § 91 odstavec 1 písmeno b) ZMJS.

34. Krajský soud si však vyžádal podklady (č. l. 339 an.), které vyžádaný podal správnímu orgánu v souvislosti s žádostí o udělení mezinárodní ochrany, aby sám posoudil, zda nemohly nastat okolnosti, jež by byly způsobilé založit důvod nepřípustnosti vydání podle § 91 odstavec 1 písmeno o), písmeno p) ZMJS. Skutečnosti vyplývající z těchto podkladů, jakož i jejich hodnocení jsou rozvedeny níže.

35. Do úvahy nepřichází ani aplikace důvodu nepřípustnosti vydání podle § 91 odstavec 1 písmeno c) ZMJS xxx.

36. Důvod uvedený v § 91 odstavec 1 písmeno d) ZMJS nepřichází do úvahy taktéž. Skutek byl sice spáchán ukrajinským státním občanem na území Ukrajiny, avšak mohlo by se jednat o tzv. distanční delikt, když v době organizování nedovoleného překročení státních hranic Ukrajiny měl vyžádaný pobývat na území České republiky. Amnestie na tento trestný čin či milost však uděleny nebyly.

37. Pokud jde o důvod uvedený v § 91 odstavec 1 písmeno e) ZMJS, pak tento rovněž nelze aplikovat, protože se vydání týká skutku, který je trestný i podle právního řádu České republiky, jak je již uvedeno shora.

38. Do úvahy nepřichází ani důvod podle § 91 odstavec 1 písmeno f), písmeno g) ZMJS, neboť skutek nemá výlučně politický nebo vojenský charakter, ani nespočívá v porušení daňových, celních, devizových nebo obdobných předpisů cizího státu. K tomuto důvodu nepřípustnosti vydání lze dodat a zdůraznit, že skutek, pro který má být vyžádaný vydán, nemá výlučně vojenský charakter. Výlučné vojenský charakter nenabývá proto, že jiné osoby zamýšlely opustit území Ukrajiny nedovoleným překročením její hranice, aby se vyhnuly povolání k vojenské službě. Probíhající vojenský konflikt byl motivem jejich jednání, vydání vyžádaného se nepožaduje za např. napomáhání jiným osobám, aby se vyhnuly povolání k vojenské službě v průběhu mobilizace, ale za účastenství na nedovoleném překročení státní hranice. Vydání se proto netýká výlučně vojenského trestného činu.

39. Stejně tak důvod uvedený v § 91 odstavec 1 písmeno h) ZMJS není naplněn, když není možné ve vyžadujícím státě uložit trest smrti.

40. Vzhledem k době, kdy mělo být vytýkané protiprávní jednání ukončeno, nedošlo k promlčení trestní odpovědnosti podle právního řádu České republiky, proto důvod nepřípustnosti vydání uvedený v § 91 odstavec 1 písmeno j) ZMJS se neuplatní.

41. Nebyly zjištěny podmínky ani pro aplikaci důvodů pro nepřípustnost vydání podle § 91 odstavec 1 písmeno k), písmeno l), písmeno m) ZMJS, protože trestní stíhání na území České republiky vůči vyžádanému pro totožný skutek vedeno není a nebylo zjištěno, že by v jiném členském státě Evropské unie nebo ve státě přidruženém mezinárodní smlouvou k provádění schengenských předpisů bylo pro týž skutek vydáno rozhodnutí, které by vytvářelo překážku věci pravomocně rozhodnuté.

42. Neuplatní se ani důvod uvedený v § 91 odstavec 1 písmeno n) ZMJS, protože vyžádaný přicestoval do České republiky dobrovolně, nebyl zde vydán ani předán.

43. Vyžádaný vznesl námitky proti svému vydání, které by bylo možno obsahově podřadit pod důvody nepřípustnosti upravené v § 91 odstavec 1 písmeno o), písmeno p) ZMJS. K těmto námitkám a odpovídajícím důvodům nepřípustnosti vydání uvádí soud následující.

44. Podle § 91 odstavec 1 písmeno o), písmeno p) ZMJS je vydání do cizího státu nepřípustné, pokud by bylo v rozporu se závazky vyplývajícími pro Českou republiku z mezinárodních smluv o lidských právech a základních svobodách, nebo je důvodná obava, že by osoba, o jejíž vydání jde, byla v cizím státu vystavena pronásledování z důvodu svého původu, rasy, náboženství, pohlaví, příslušnosti k určité národnostní nebo jiné skupině, státního občanství nebo pro své politické názory či jiných obdobných důvodů nebo že by se zhoršilo její postavení v trestním řízení nebo při výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody anebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody.

45. Vyžádaný jako překážku svého vydání spatřuje v obavu vyplývající z ozbrojeného konfliktu mezi Ruskou federací a Ukrajinou, kdy jeho předání by bylo v rozporu s principem non-refoulement.

Shodu s prvopisem potvrzuje Patrik Frais

46. Princip non-refoulement, tedy zákaz navrácení, má svůj původ v Úmluvě o mezinárodním postavení uprchlíků z roku 1933, upraven je v článku 3 Úmluvy proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání z roku 1984, článku 7 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech z roku 1966, které zakazují vystavit kohokoli mučení či jinému obdobnému zacházení a vykládán je tak, že zakazuje navracení osob, kterým by bylo způsobeno zacházení v rozporu s těmito ustanoveními. K aplikaci uvedeného zákazu musí být však prokázáno, že existují závažné a ověřené důvody se domnívat, že dotčené osobě hrozí skutečné riziko, že bude v cílové zemi podrobena zacházení v rozporu s článkem 3 Úmluvy. Podle rozhodovací praxe Evropského soudu pro lidská práva pouhá možnost špatného zacházení nezpůsobí sama o sobě porušení článku 3 Úmluvy. V první řadě se posuzuje to, zda je minimální stupeň závažnosti hrozícího špatného zacházení prokázán v konkrétním případě dotčené osoby. V druhé řadě se pak posuzuje individuální stránku toho, zda existuje skutečné riziko špatného zacházení v cílové zemi.

47. Z rozhodovací praxe mezinárodních soudů tedy vyplývá, že dotčená osoba musí mít zvláštní charakteristiky, pro které zrovna ona může čelit ve své domovské zemi riziku újmy. Čím je však horší bezpečnostní situace v dané zemi, tím méně významná ona osoba či riziko, které jí hrozí, musí existovat. Výjimečně může nastat situace, kdy samotná přítomnost na území může vést k non-refoulement. Podle Soudního dvora EU (rozsudek Elgafaji C-465/07) a Evropského soudu pro lidská práva (N. A proti Spojenému království) existence vážného a individuálního ohrožení života v rámci ozbrojeného konfliktu může být výjimečně, v nejextrémnějších případech obecného násilí považována za prokázanou, pokud míra svévolného násilí, kterou se vyznačuje probíhající ozbrojený konflikt, dosáhne natolik vysoké úrovně, že existují závažné důvody domnívat se, že by civilista byl v případě vrácení do dotyčné země nebo případně regionu vystaven, a to z pouhého důvodu své přítomnosti na území této země nebo regionu, reálnému nebezpečí uvedeného ohrožení. O takovou situaci se však nyní projednávaném případě nejedná.

48. V řízení nebylo zjištěno, že by na Ukrajině, tedy v domovském státě, hrozilo vyžádanému pronásledování z důvodu jeho původu, rasy, náboženství, příslušnosti k určité národnostní nebo jiné skupině, státního občanství nebo pro jeho politické názory, ani se jeho vydáním nezhorší jeho postavení v trestním řízení anebo při výkonu trestu odnětí svobody. Ukrajinská strana poskytla přehled konkrétních důkazů, ze kterých dovozuje oprávněnost podezření ze spáchání předmětného trestného činu vyžádaným, tyto důkazy společně s poskytovanou součinností ukrajinskou stranou nebudí pochybnosti o tom, zda by trestní řízení vedené na Ukrajině mohlo být toliko dílem libovůle orgánů činných v trestním řízení. Důvod nepřípustnosti vydání uvedený v § 91 odstavec 1 písmeno p) ZMJS nebyl proto shledán.

49. Dále bylo posuzováno, zda není dán důvod nepřípustnosti vydání podle § 91 odstavec 1 písmeno o) ZMJS, a to vzhledem k probíhajícímu ozbrojenému konfliktu mezi Ruskou federací a Ukrajinou. Z opatřených informací od ukrajinské strany, z dostupných zpráv o stavu lidských práv na Ukrajině, možnostech monitoringu poskytnutých diplomatických záruk a informací Ministerstva vnitra České republiky o aktuální bezpečnostní situaci vyplývá, že ozbrojený konflikt (zejména co do pozemních operací) neprobíhá na celém území Ukrajiny, je lokalizovaný na výhodní straně území bez zásadních dynamicky se vyvíjejících územích ztrát nebo zisků. Na většině území Ukrajiny, mimo okupovaná území, stále funguje státní moc a vykonává své pravomoci. Jak již vyplývá ze shora rozvedené rozhodovací činnosti Evropského soudu pro lidská práva a Soudního dvora EU, existence obecného násilí, zakládající důvod nepřípustnosti navrácení, bez personalizovaného zkoumání, se považuje za zcela extrémní a výjimečný, a to tehdy, kdy by skutečnému nebezpečí špatného zacházení byl vystaven v podstatě každý. Vždy je nutno vycházet z posouzení reálných rizik, tedy předvídatelných důsledků přemístění vyžádané osoby s ohledem na situaci v dožadujícím

státě, poskytnuté záruky a individuální okolnosti vážící se k osobě, o jejíž vydání je žádáno (viz F. G. proti Švédsku, Sufi a Elmi proti Spojenému království).

50. K obavě vyžádaného, že by v případě vydání na Ukrajinu podléhal branné povinnosti, kdy poukázal na své osobní a rodinné poměry, lze uvést, že Česká republika je povinna dodržovat své mezinárodní závazky a zásadou je vydání každého podezřelého, pokud tomu nebrání jiné, silnější mezinárodní závazky nebo základní hodnoty českého ústavního pořádku. Je třeba vždy posoudit, zda hrozí reálné nebezpečí, že základní práva a svobody vyžádaného budou porušena, přičemž snížit riziko takového porušení mohou diplomatické záruky, které dožadující stát poskytne (viz nález Ústavního soudu České republiky z 17. 6. 2025, sp. zn. I. ÚS 1054/25).

51. Generální prokuratura Ukrajiny v řízení poskytla ve vztahu k osobě vyžádaného řadu záruk. Tyto garance lze považovat za adekvátní záruku zajištění dodržování práv a svobod vyžádaného po jeho vydání na Ukrajinu, a proto byly soudem přejaty do výroku tohoto usnesení. O dodržování těchto záruk nemá soud pochybnosti. Je možno se ztotožnit s argumentací státní zástupkyně, že záruky byly poskytnuty příslušným vrcholným orgánem Ukrajiny, která je členem Rady Evropy a signatářem Evropské úmluvy o vydávání, jakož i dalších lidskoprávních úmluv. Tyto jsou dostatečně konkrétní, ve vztahu k osobě vyžádaného, a lze tak důvodně předpokládat, že trestní řízení bude provedeno standartně, při respektování základních lidských práv, včetně zásad spravedlivého procesu a akceptovatelného režimu zacházení s vyžádaným, pokud bude omezen na osobní svobodě.

52. Vzhledem k probíhajícímu ozbrojenému konfliktu není bez významu, že vyžádaný by byl jak v případě omezení osobní svobody vazbou, tak v případě výkonu trestu odnětí svobody umístěn v zařízeních, která jsou v oblastech značně vzdálených od míst aktuálně probíhajících ozbrojených operací, když všechna označená zařízení se nachází v západní části Ukrajiny. Nadto všechna zařízení jsou vybavena nezbytnými ochrannými stavbami (kryty) se základním vybavením. Evropský soud pro lidská práva neshledal porušení Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod v souvislosti s bezpečnostní situací v ukrajinských vězeňských zařízeních, a to ani během probíhajícího konfliktu. Ministerstvo spravedlnosti České republiky pak poskytlo také vyjádření Velvyslanectví České republiky v Ukrajině ze dne 7. 5. 2024, jež sdělilo, že se může podílet na monitoringu diplomatických záruk, vždy v závislosti na konkrétním případu a aktuální bezpečnostní situaci.

53. Ukrajinskou stranou byly detailně popsány podmínky v jednotlivých vězeňských zařízeních, včetně přístupu k lékařské péči, vše doplněno o fotografickou dokumentaci. Podrobně byla rozvedena také práva vyžádaného v trestním řízení, není dána důvodná obava z porušování základních práv vyžádaného v průběhu jeho případného omezení osobní svobody. Nadto je Ukrajina smluvní stranou Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, jakož i Úmluvy proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání.

54. Vyžádaný jak v tomto řízení, tak v řízení o přiznání mezinárodní ochrany, jak vyplývá ze soudem vyžádaných podkladů od správního orgánu (č. l. 339 an.), jako stěžejní námitku, která by měla bránit jeho vydání na Ukrajinu, případně měla být důvodem pro udělení mezinárodní ochrany na území České republiky, uvedl své obavy ohledně probíhajícího válečného konfliktu, svého případného odvodu do vojenské služby, přičemž snahu o doplnění stavu armády považuje za hlavní důvod, proč Ukrajina žádá jiné státy o vydání svých občanů.

55. Generální prokuratura Ukrajiny i s odkazem na tamní právní úpravu uvedla a poskytla ujištění, že vyžádaný po dobu předběžného vyšetřování, soudního řízení a výkonu případně uloženého trestu nepodléhá odvodu k výkonu vojenské služby, pokud o vstup do ozbrojených sil sám nepožádá. S ohledem na vyjádření vyžádaného, že je pacifista a nechce bojovat, bylo vyžádáno vyjádření ukrajinské strany k možnosti náhradní vojenské služby, přičemž v poskytnutých

dodatkových informacích Generální prokuratura Ukrajiny citovala čl. 35 Ústavy Ukrajiny, že v případě, pokud plnění vojenské povinnosti odporuje náboženským překážkám občana, může být plnění této povinnosti nahrazeno alternativní (nevojenskou) službou, která se uplatní na místo absolvování základní vojenské služby a má za cíl splnění závazku vůči společnosti.

56. Skutečnost, že vyžádaný může podléhat zákonné branné povinnosti, byť až po skončení trestního řízení či výkonu trestu, není proto sama o sobě důvodem pro jeho nevydání. Vyžádaný je navíc chráněn nejen zásadou speciality, podle sdělení Generální prokuratury Ukrajiny není vůči vyžádanému zahájeno žádné trestní řízení ohledně vyhýbání se povolání k vojenské službě v průběhu mobilizace, stejně jako nebylo zahájeno vůči osobám, jejichž nelegální přechod přes hranice měl vyžádaný organizovat, proto nemůže být hnán k trestní odpovědnosti za napomáhání nebo podporu páchání trestných činů těmito osobami.

57. Soud proto z provedených důkazů, veden shora rozvedenými úvahami, dospěl k závěru, že nebyly ani naplněny okolnosti nepřípustnosti vydání podle § 91 odstavec 1 písmeno o) ZMJS.

58. Po vyhodnocení všech výše uvedených skutečností pak soud ve shodě s podaným návrhem dospěl k závěru, že nejsou dány zákonné podmínky pro nepřípustnost vydání vyžádaného k trestnímu stíhání na Ukrajinu a rozhodl o přípustnosti vydání tak, jak je podrobně uvedeno ve výrokové části tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je přípustná stížnost do tří dnů ode dne oznámení prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě k Vrchnímu soudu v Olomouci.

Stížnost má odkladný účinek.

Ostrava 5. listopadu 2025

Karel Šigut v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Patrik Frais